

Mario Krohn

MARIO KROHNS BOGSAMLING I DET KGL. BIBLIOTEK

AF LAURITZ NIELSEN

INDENFOR den lille Kreds af Bogsamlere, som i den sidste Meneskealder har repræsenteret den virkelige Bibliofile her i Landet, indtog afdøde Museumsdirektør *Mario Krohn* en fremtrædende Plads. Uden at raade over store økonomiske Midler lykkedes det ham, skønt han ikke blev mere end 40 Aar gammel, indenfor et afgrænset Omraade at skabe en Elitesamling, der vil sikre ham en varig og ærefuld Plads i dansk Bibliofiles Historie. Denne Samling er efter hans Død overgaaet til det kgl. Bibliotek og har derved lykkeligt undgaaet den Splittelse, som ellers oftest bliver saadanne Samlingers Lod.

Mario Krohn var den fødte Bogsamler. Som Søn af den kunstnerisk og litterært begavede Museumsmand Pietro Krohn, der ved sine Illustrationer har ydet adskillige værdifulde Bidrag til dansk Bogkunst, var han vokset op i et Hjem, hvor den nye Bogkultur, der brød frem herhjemme i Firserne, havde et af sine sikreste Tilholdssteder. Sin Faders Interesser tog Mario Krohn i Arv, han levede sit Liv mellem Kunstværker og Bøger, og selv om det blev Kunsten, han viede sit egentlige Livsarbejde, havde Bøgerne næppe i mindre Grad hans Hjerte. Fra sin tidligste Ung-

dom samlede han, og lige fra først af dyrkede han maalbevidst sine Specialiteter. Det var for ham ikke Mængden, det kom an paa; som Bogsamler var han kræsen indtil Forfinelse, og kun det udsøgte og særprægede tiltrak ham. Et stort personligt Arbejde har han nedlagt i sin Samlervirksomhed; han gennemstøvede regelmæssigt samtlige Københavns Antikvarier og var en sikker Gæst ved alle vigtigere Bogauktioner, hvor han i Reglen kun købte lidt, men altid klogt og kyndigt. Mange af de kostbareste Ting i hans Samling er erhvervet til Priser, som ligger langt under deres nuværende Salgsværdi.

Det Bibliotek, Mario Krohn ved sin Død i 1922 efterlod sig, var ikke videre stort, det indeholdt næppe mere end c. 2000 Bind, væsentlig Kunst- og Skønlitteratur. Heraf havde han udskilt en Specialsamling paa c. 600 Bind, udelukkende dansk Litteratur, og det er denne Samling, der i særlig Grad er præget af hans bibliofile Interesser. Den bestaar næsten kun af Bøger, der paa en eller anden Maade hæver sig over det almindelige. Formaålet med den har været at skabe en Samling af originale Udgaver af vore Klassikeres Værker i udsøgte Eksemplarer, helst i de originale Omslag eller Kartonnager eller i gode samtidige Bind og helst Associationseksemplarer med notable Ejermærker eller Dedikationer. Ikke faa af Bøgerne har en videregaaende litterær-historisk Betydning ved at indeholde originale Tilskrifter fra Forfatterne i Form enten af Tilegnelsesdigte eller omfattende Tekstrettelser. Samlingen er tilvejebragt efterhaanden gennem en længere Aarrække og ad mange forskellige Veje, en ikke ringe Del er overtaget efter andre kendte Bogsamlere som Nic. Bøgh, Alb. Jantzen, Wroblewski, Wimmer, Bindesbøll, Knud Scavenius, Si-

gurd Wandel o. a. I sit Testamente havde Mario Krohn bestemt, at denne Specialsamling paa moderate Vilkaar skulde tilbydes det kgl. Bibliotek, der i Henhold hertil overtog den umiddelbart efter hans Død ganske i den Form og med den S sammensætning, han selv havde givet den. Den er nu efter sin tidligere Ejers Ønske opstillet i Biblioteket som en særlig Samling, adskilt fra den øvrige Bogbestand.

Af de c. 600 Bind, som Samlingen indeholder, tilhører kun en ringe Del den ældre Litteratur. Det ældste Værk er *Herm. Weigeres* danske Oversættelse af »Rævebogen«, trykt i Lübeck 1555, som findes i et ualmindelig smukt Eksempplar, dog i moderne Indbinding af Kyster. Fra det 16. Aarhundrede findes endvidere *Henr. Smiths* Lægebog, trykt i Lübeck og Rostock 1598-99 og indbundet i et samtidigt Pergamentbind, samt to meget sjældne Bøger, *Ped. Hegelunds* »ABC af bibelske Ord-sprog«, Slesvig 1588, og *Niels Hemmingsens* »Om Ægteskab«, Kbh. 1599. De to sidstnævnte Værker er nu kun bevaret i ganske faa Eksemplarer. Fra det 17. Aarhundrede stammer kun nogle enkelte Numre, af hvilke ingen har synderlig Interesse, og heller ikke Holbergtidens Litteratur er i nævneværdig Grad repræsenteret. Af *Holberg* selv findes ialt kun 18 Bind, deriblandt 3 die Edition af »Peder Paars«, Kbh. 1720. Af *Brorsons* »Troens rare Klenodie«, Kbh. [1742], findes et Eksempplar, som har tilhørt Ingemann.

Først naar man kommer ned i det 18. Aarhundredes sidste Halvdel, begynder Samlingen at antage Form. Af *Ewald* og *Wessel*, *Pram*, *M. C. Bruun* og *P. A. Heiberg*, *Rahbek* o. fl. a. findes adskillige sjældne Ud-gaver, bl. a. et Eksempplar af *Wessels* Ugeblad

»Votre Serviteur Otiosis« fra 1784, hvori alle Numrene er første Oplag. I et Eksemplar af P. A. Heibergs »Skuespil« fra 1792-93, der er indbundet i smukke samtidige Bind, har Forfatteren under Portrættet i iste Bind skrevet følgende karakteristiske Citat af Plautus:

Neque is adeo propter malitiam patria caret;
Sed dum alios servat, se impedivit; interim
Rem bene paratam comitate perdidit.

Af P. A. Heibergs »Læsning for Publikum«, Kbh. [1799], findes et Eksemplar, som har tilhørt J. L. Heiberg, og fra P. A. Heiberg selv stammer et Eksemplar af »Poetiske Samlinger, udg. af et Selskab«, Kbh. 1775-83.

Fyldigt repræsenteret er *Baggesen*, af hvem Samlingen indeholder opimod 40 Bind. Til de bedste heraf hører et Eksemplar af »Skemtsomme Riimbrev«*, Kbh. 1807. Det er af Baggesen foræret til Frk. Frederike Balle paa hendes Fødselsdag d. 28. December 1816. Hun var paa det Tidspunkt Genstand for hans lidenskabelige Tilbedelse og blev besunget i de berømte »Digte til Nanna«, som Baggesen 1816-17 offentliggjorde i sit Tidsskrift »Danfana«. Foran i det tilsendte Eksemplar har han skrevet et Digt, der er en Omarbejdelse af et Stykke af det oprindelig til Sophie Haller skrevne Digt »Fuglen«, som er optaget i Rimbrevene. Da det til Frederike Balle rettede Digt, som i flere Henseender minder om de øvrige »Digte til Nanna«, vistnok ikke tidligere har været offentliggjort, gengives det her*:*

---

* I P. Hansens Litteraturhistorie er (1. Udg. II, S. 308, 2. Udg. III, S. 63) som Prøve paa Baggesens Haandskrift Begyndelsen af Digtet gengivet i Facsimile efter det her omhandlede Eksemplar, som dengang var i Forlagsboghandler Otto B. Wroblewskis Besiddelse.

TIL
FRØKEN FREDERIKE BALLE.

d. 28. Dec. 1816.

Ja! Du er Fuglen, som fra mig bortfløi
Til Himlen op i Livets vilde Støi,
Du er min Aands gienkommende Palmine,
Og Engles Kiendemærker ere Dine!
Som deres er Dit Aasyn; deres Sang
Er Din, og deres lette Flugt Din Gang.
Jeg seer Dig over blye Violer svæve,
Paa Din jomfruelige Foraars-Øe,
(Mens, kyssende Din Fod, af Lyst de bæve)
Meer lig en himmelsk end en jordisk Møe.
Jeg seer Dig klart udfolde fire Vinger,
Der hæve Dig i Lysets Fied:
Vid, Ynde, Dyd og Munterhed.
O! hvilken iblandt Himlens Fugle svinger
Sig giennem Luften op og ned
Paa fire saa velsignte Vinger?
Og Engel er Du, hvis en Dødelig
Ved Engel ellers noget tænker sig;
Thi Du er from og venlig, blid og mild,
Og i dit Øie lyser Himlens Ild,
Og i Dit Hierte gløder hellig Varme
For alt hvad der er ædelt, skønt og got —
O! skiænker Du et Bifaldssmil mig blot,
Foragter jeg, belønnet, Daarers Spot,
Og glemmer, salig, hver en Livets Harme.

Forfatteren af Fuglebrevet.

Et Eksempplar af Baggesens »Gengangeren og han selv eller Baggesen over Baggesen«, Kbh. 1807, er af Forfatteren forsynet med

en haandskreven Dedikation til Oehlenschlägers Fader. Til Oehlenschläger selv er dediceret et Eksemplar af »Parthenais oder die Alpenreise«, Amsterdam [1807], hvori Baggesen har skrevet følgende – let omarbejdede – Linjer af Værkets 12te Sang:

Was auch *in diesem Gedichte* geschah, mir selber ist wahrlich
Solches verhüllt; auch fehlet noch stets des Wunsches Erfüllung,
Jenes geheimere, ach! und der himmlischen Weihe Vollendung.

Tyngdepunktet i Mario Krohns Samling udgør det 19. Aarhundredes Litteratur, det er »Guldalderen«s store Digtere, der først og fremmest ejer hans Kærlighed. *Oehlenschläger* er repræsenteret med c. 70 Bind, deriblandt flere af hans mest kendte Værker i smukke Originaludgaver. Nævnes bør et Eksemplar af hans Nytaarsgave »Sjofna« for 1802, som har tilhørt Kammar Rahbek. Foran har Oehlenschläger skrevet følgende – ret ubehjælpssomme – Tilegnelsesdigt:

TIL MIN LILLE BOG.

I Christians Riiger
der er en Æe,
som stolt opstiger
af salten Søe
paa Æen reiser
en Høi sig buus
paa Høien kneiser
et *Bakkehuus*.
I denne Bolig
du seer en Mand,
som derfra rolig
betragte kan

i Elskovs Arme
i Floras Favn
hvordan de larme
i Kiøbenhavn.
Og troer jeg næsten
at *Hlidskialf* er
heel kiek forresten
nedflygtet der
i *Ragnaroker*
da *Muspels* Mænd
foer om som Pokker
paa Himmelen.

Au

Ich, Lister Lathürb, vird Guten.

Was aij in diesem Gidichte geseht, mir selber
is wafelich
Dolger vorjillt; aij fustel noch stalt der Weisheit
Erfüllend,
Jumal geseimant, aij! und ihr fimmlichon Weisheit
Vollendung

Partf. XII 9af. 386.

Paris, d. 1 febr. 1808.

Baggesen.

Desuden finder
 du ogsaa der
 een som blandt Qvinder
 heel sielden er.
 Ei bør Penåter
 tillades i
 de kristne Stater
 det vide vi;
 men ingen Regel
 har altid ret
 selv *Fridrich Schlegel*
 ei nægter det.
 Du altsaa ikke
 fortænke *Knud*
 ifald hans Blikke
 mod Reglens Bud
 den kiere Qvinde
 tilbede, liig

en Huldgudinde
 fra Himmerig.
 Til hende sender
 jeg dig min Bog
 hvis det sig hænder
 at i en Krog
 paa Digterhylden
 hun sætter dig
 hvor Guddomsfylden
 har leiret sig
 og hvis hun kaster
 sit Blik iblandt
 i dig og laster
 ei alt mit Tant
 da skal vist ikke
 fortryde mig
 de Øieblikke
 som skabte dig.

Stor Interesse frembyder et Eksemplar af Oehlenschlägers berømte »Digte« 1803. Det er hans eget Haandeksemplar, og i »Sanct Hansaften-Spil« er Teksten helt gennemrettet, hvorved Værket har faaet den Skikkelse, det har i »Digterværker« (I) 1835, hvor Digteren udgav det for anden Gang. Ogsaa af »Poetiske Skrifter« I-II, Kbh. 1805, ejer Samlingen Oehlenschlägers eget Eksemplar; Bindene er paa Ryggen mærket med hans Navnetræk. I »Aladdin« er her store Partier forsynet med talrige egenhændige Tekstrettelser, som er optaget i 2 den Udgave af Værket 1820. »Nordiske Digte«, Kbh. 1807, har tilhørt Digteren Poul Dons og »Tvillingbrødrene fra Damask«, Kbh. 1830, Komponisten Fr. Kuhlau. Noget udenfor Samlingens Rammer falder et

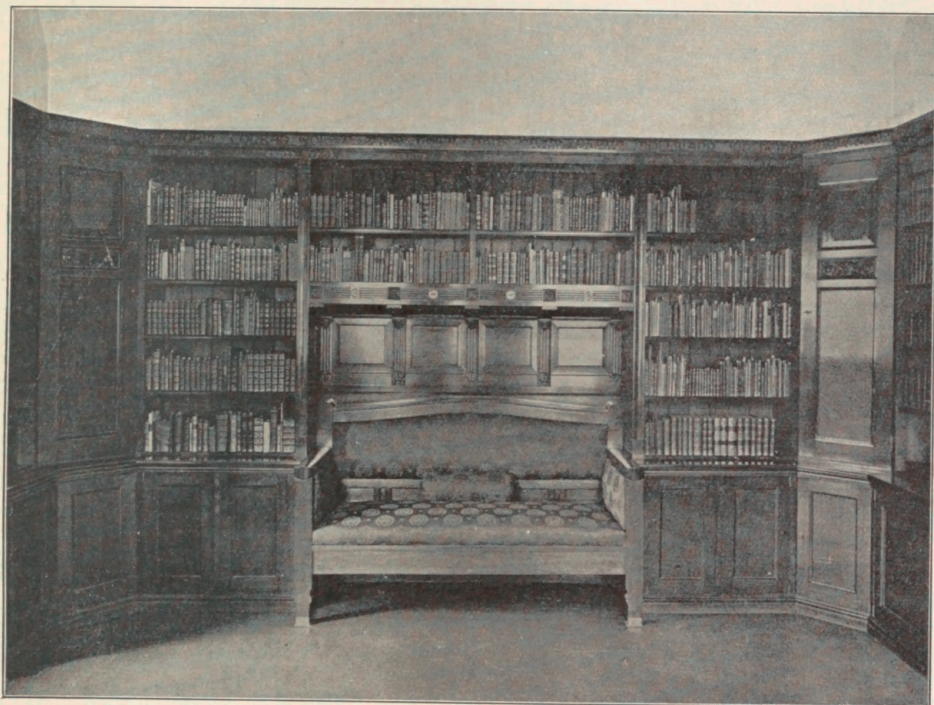
^{den}
~~den~~ ^{Hann} for hvem mit Hierte banker, ^{Sover,}
 for hvem jeg kun ^{om} kan sukke ^{kan} og græde.
 Hvi fyldte stille Glæde
 mit Bryst idag, da ^{Bløden} ~~Solen~~ rød sig velted?
 Det gjorde han, den Helligaand, som bringer,
 paa lette Zephyrvinger
 de Følelser, som har mit Hierte smeltet.
 Det gjorde ~~han~~, den ^{angst, kvinde} uskyldre Due,
 som svæver over os paa Himlens Bue.

En grusom Skiebne kold sit ^{som Jern,} Jerngitter ^{gitter}
 imellem tvende unge Hierter trænger,
^{hvem} ~~som~~ Himlens Harmonier sammenslynger.
 Kun sielden ^{at} sig det drukne Øie hænger
 paa elskte Gienstand; ved den svage Cither;
 kun fiernt ^{for} ~~han~~ mig ^{han kan sin} sin høie Længsel synger
 Idag ~~Naturen~~ ^{skal lyse slyng} slynger.
 sin Rosenkrands hen paa vor mørke Bane.
 I Skovens Tempel skal jeg Ludvig skue,
 ved Maanens Altarlue. ^{lorte}
 Det ~~lorte~~ ^{lorte} Elskovs Aand mig tidligt ane.
 Naar Tumlens Glædeskrig sig hisset hæve
 skal taust i Lunden tvende Hierter bæve.

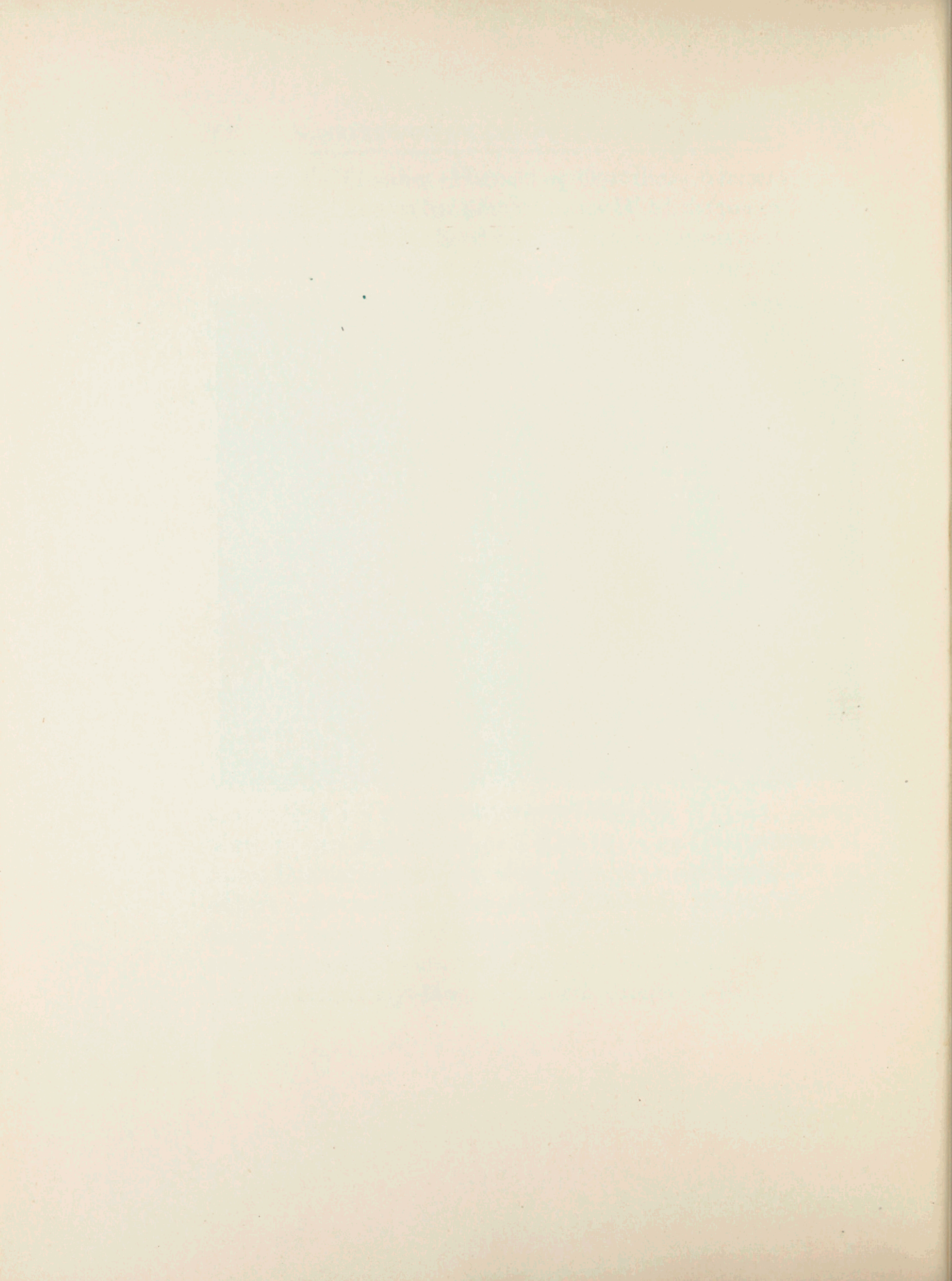
Eksemplar af Goethes »Herman og Dorothea«, oversat af Oehlenschläger 1841, som har tilhørt Gustav Wied, der paa en Række foran indskudte Blade har skrevet en længere Opsats om Goethe, dateret 4. November 1876. Fra Oehlenschlägers eget Bibliotek hidrører et Eksemplar af Ove Mallings »Store og gode Handlinger«, 5. Opl., Kbh. 1810.

Af *Schack Staffeldt* findes bl. a. et Eksemplar af »Nye Digte«, Kiel 1808, hvori Digteren har indskrevet to tyske Digte, »Das Blumlein« og »An die Phantasie«. Eksemplaret bærer Ejernavnet Louise Juel og Aarstallet 1823. Samme Aar blev begge Digtene offentliggjort i Nytaarsgaven »Eidora«, senere er de optrykt i Liebenbergs Udgave af Staffeldts samlede Digte 1843 (II, S. 508 og 515).

Af *Grundtvig* indeholder Krohns Samling opimod 50 Bind, deriblandt et omfangsrigt Samlingsbind med en Mængde af hans Smaaskrifter. De fleste af Numrene har tidligere tilhørt Svend Grundtvig og er opført i dennes Auktionskatalog fra 1884. Af følgende Bøger ejer Samlingen Forfatterens eget Haandeksemplar: »Optrin af Nordens Kæmpeliv« I-II, Kbh. 1809-II, »Heimdall, Dansk Nyaars-Gave for 1816«, Kbh. [1815], »Udsigt over Verdens-Krøniken«, Kbh. 1817, »Krønike-Riim«, Kbh. 1829, »Haandbog i Verdens-Historien« I-III, Kbh. 1833-43, »Sang-Værk til den danske Kirke« I, Kbh. 1837, og Oversættelsen af Saxos Danmarkshistorie, 2. Udg., Kbh. 1855 (indbundet i et nu sikkert meget sjældent, komponeret Helbind). Næsten alle disse Bøger er forsynet med egenhændige Tekstrettelser af Forfatteren, i »Krønike-Riim« findes desuden en Dedikation til »min Lise« 5: Grundtvigs Hustru Elisabeth, dateret 28. Februar 1829.

Mario Krohns Samling i Det kgl. Bibliotek.

Af andre Dedikationseksemplarer kan nævnes »Kort Begreb af Verdens Krønike i Sammenhæng«, Kbh. 1812, som Forfatteren har foræret til sin Broder Otto og forsynet med et haandskrevet Digt »Til min kjære Broder Otto Grundtvig«, dateret Udby 25. December 1812. Digtet er offentliggjort af Svend Grundtvig i hans Udgave af Faderens poetiske Skrifter III, 1882 (S. 88-89). Til Elisabeth Blicher, Grundtvigs daværende Forlovede, findes lange Tilegnelsesdigte i Nyerups poetiske Nytaarsgave »Frigge« for 1813, hvortil Grundtvig har ydet Bidrag, i »Roskilde-Riim«, Kbh. 1814, og i den nye Udgave af Verdenskrøniken fra 1814. Alle disse Digte er efter de foreliggende Eksemplarer aftrykt af Svend Grundtvig i »Poetiske Skrifter« (III, S. 95-97, 385-86 og 430-31). Af »Bøn og Begreb om en dansk Høiskole i Soer«, Kbh. 1840, findes et Eksempel, som har tilhørt Grundtvigs Velynderinde Dronning Caroline Amalie og paa Titelbladet bærer hendes Monogram.

Ligesom Grundtvig er *Ingemann* repræsenteret med c. 50 Bind. Blandt disse findes flere Dedikationseksemplarer. Foran i 2det Bind af »Reiselyren«, Kbh. 1820, har Digteren skrevet følgende smukke Tilegnelsesvers til sin daværende Forlovede og senere Hustru Lucie Marie Mandix:

TIL MIN MARIA.

Adskille Sjælene ei Verden kan:
 Imellem os laae Bjerg og vilde Strømme —
 Jeg var hos dig i Hjemmets Elskovsdrømme,
 Du var hos mig i Konstens Aandeland.

Din

Bernbard.

»Kampen for Valhal«, Kbh. 1821, er dediceret til »Jomfru Jane Mathie Blicher til venskabelig Erindring«, »Blade af Jerusalems Skomagere Lommebog«, Kbh. 1833, til »Fru Karen Thorlacius, født Bastholm, med inderlig Høiagtelse og Hengivenhed«, »Salomons Ring«, Kbh. 1839, til »Digteren H. C. Andersen med Venskab og Hengivenhed« og »Guldæblet«, Kbh. 1856, til »min kjære gamle Ven Hr. Justitsraad Steenberg, Ridder af Db. p. p. med hjertelig Hengivenhed«. Af det berømte lille Hefte »Morgensange for Børn«, Kbh. 1837, findes et usædvanlig smukt Eksemplar, og af de to ikke mindre kendte Samlinger »Morgensange« og »Aftensange«, Kbh. 1839, et Eksemplar, der har tilhørt H. C. Andersen, som har skrevet sit Navn paa det første Titelblad.

Blandt de mange sjældne Originaludgaver af *Blicher* bør nævnes et Eksemplar af »Jyllandsreise i sex Døgn«, Aarhus 1817, som er forsynet med et haandskrevet Tilegnelsesdigt fra Forfatteren til »Carolus og hans Kone« 3: Blichers Ven Landøkonomen Carl Luno og hans Hustru Louise. Digtet er trykt efter Krohns Eksemplar i Det danske Sprog- og Litteraturselskab's nye Udgave af Blichers samlede Skrifter IV, 1920 (S. 229). I »Sneklokken, Nytaarsgave for 1826« findes skreven Dedikation til Oberst v. Michaelsen, og paa Omslaget af »Svithiod, Efteraarserindringer fra en Sommerreise i Sverrig i Aaret 1836«, Randers 1837, har Forfatteren skrevet: »Sendebrev til mine Stokholmske Venner som et Taknemmeligheds Minde fra deres S. S. Blicher«. Af de sjældne Originaltryk af »Trækfuglene«, Randers [1838], og »E Bindstouw«, Randers 1842, findes smukke Eksemplarer; den sidste er endnu indheftet i sit gamle originale Omslag.

Ogsaa fra *Joh. Ludv. Heibergs* Haand stammer flere Dedikationer. »Julespøg og Nytaarsløier«, Kbh. 1817, er dediceret til Frk. Hanne Langberg; hun blev senere gift med Chr. Molbech, der ogsaa har skrevet sit Navn i Bogen. I Heibergs Doktordisputats »De poëseos dramaticæ genere Hispanico et præsertim de Petro Calderone«, Kbh. 1817, findes en skreven Tilegnelse »Respondenti suo doctissimo« : til Niels B. Krarup. »Nogle Bemærkninger om de private Theatres Bevillinger« fra 1860 har Dedikation til Forfatterinden Athalia Schwartz. Af Vaudevillerne findes flere i de sjældne originale Udgaver, desuden af »Reconsenten og Dyret« et Eksempplar (et Udsnit af »Skuespil« III, Kbh. 1834) med talrige haandskrevne Tilføjelser af Fru Heiberg med Anvisninger til Musikledsagelse ved Opførelsen. Af Heibergs »Nye Digte«, Kbh. 1841, findes et dejligt Eksempplar i den gamle, broncetrykte Kartonnage. Endelig skal nævnes et Samlingsbind med Rygtitel »Skuespil af Heiberg, 2. Deel«, som af Carl Bagger er sendt som Gave til hans Forlovede, Frk. Thora Fiedler. Foran har Bagger skrevet et Digt, som ikke tidligere har været trykt; i de af H. G. Olrik 1920 udgivne »Basnæs-Digte« vilde det rettelig have hørt hjemme. Digtet lyder saaledes:

VENSKABELIGST PHILIPPINE

TIL

FRØKEN THORA FIEDLER.

Du har paa Basnæs ingen Skueplads
Med scenisk Pomp, med Tæpper og med Trisser;
(Strengt talt, var overdaadig der den Stads,
Thi Glæden boer der, savner ei Coulisser.)
Og spilles end der Farcer i Skjelskør
Med Politibetjenten som Souffleur:

Trods al Din Ynde dog! trods Inspecteuren!!
For stakkels Basnæs barn ei aabnes Døren.

Men bryd Dig ei derom; i Hovedstaden
For Scenens Tarv et lyst Genie arbeider.
Din broderlige Ven i Skvaldergaden
Det Lyse valgte, ei hans strenge Feider.
Hvad muntert er, og dog med Hjertehu,
Det tog Din Ven, thi det forstaaer vist Du!
Den smukke, livlige Naturens Datter
Maa elske Heibergs smilende Theater.

19. April 1828.

Carl Bagger.

Af *Henrik Hertz'* »Lystspil«, Kbh. 1832, findes et Eksemplar med skreven Dedikation fra Forfatteren til Chefen for det kgl. Teater, Overceremonimester Fr. Holstein. »Kong Renés Datter«, Kbh. 1845, er dediceret til Jens Baggesens Søn, Major, senere General August Baggesen; Eksemplaret har senere tilhørt Thorvald Bindsbøll og bærer hans Ex-Libris. Denne Bog tilfredsstiller enhver bibliofil Fordring: Originaltryk af et bekendt Digterværk i et lydefrit Eksemplar med bevaret Omslag, desuden Dedikationseksemplar med notabel Proveniens.

Til de i Krohns Samling bedst repræsenterede Forfattere hører *Paludan-Müller*. Originaludgaven af »Adam Homo« I, Kbh. 1842, findes i to smukke Eksemplarer, det ene har tilhørt Forfatterens Hustru Charite og er indbundet i det originale, komponerede Bind, det andet er endnu forsynet med det oprindelige Omslag. Udgaven 1849, som bestaar af den reviderede Udgave af 1ste Del og af 2den og 3die Del i Originaltrykkene, ejer Samlingen i et Eksemplar, som ligeledes har tilhørt Charite Pa-

ludan-Müller, og hvori Teksten er gennemrettet af Digteren selv til Brug for den 2den reviderede Udgave, som udkom 1851. Desuden har Eksemplaret været brugt til en senere Tekstrevison, hvis Resultater imidlertid ikke er blevet benyttet. Foran i Bogen har Paludan-Müller skrevet: »I dette Bind er ogsaa alle Trykfeil og Rettelser i den 3die Udgave indførte : dem, der ere forefundne, efterat 3die Udgave var udkommen«. Disse Ord er senere overstreget, og nedenunder er tilføjet: »Der blev intet af!«. Foruden de nævnte Eksemplarer af »Adam Homo« findes de to første Ark af 3die Del (: Begyndelsen af 10de Sang) i Udgaven 1849 i et Korrekturtryk med Paludan-Müllers egenhændige Rettelser. Disse er meget omfattende, enkelte Steder er helt nye Vers indskudt. Af Paludan-Müllers øvrige Skrifter skal nævnes et Eksempplar af »Paradiset«, Kbh. 1862, med haandskreven Dedikation til Professorinde Emilie Roed, Maleren Jørgen Roeds Hustru.

Ogsaa Chr. Winther er smukt repræsenteret. Tre af hans Bøger, »Digtinger«, Kbh. 1843, »Tre Fortællinger«, Kbh. 1851, og »En Student og en Jomfru«, Kbh. 1852, er forsynet med haandskrevne Dedikationer til hans Steddatter Ida. Originaludgaven af »Hjortens Flugt« fra 1856 findes i et meget smukt Eksempplar, der har tilhørt H. C. Andersen, som foran har skrevet et Digt: »Christian Winther. (Efter at have læst hans Digting »Hjortens Flugt«).« Det er første Gang trykt i H. C. Andersens »Kjendte og glemte Digte« 1867 (S. 278). I 4de Oplag af »Hjortens Flugt« fra 1858, der er indbundet i det originale, af Frølich til denne Udgave komponerede Bind, har Chr. Winther skrevet følgende – hidtil utrykte – Digt til sin Hustru:

Christiane Winther.

(Jesper at han løst Jens Dyrhøj
"Hjortens Flugt".)

Jan fælted: "Vad, — der Dyrhøj"
Vil sløves og Børgens blod,
Jan "Hjortens" søj — og det blaug
Et drøft uddødeligt Gvad!

Det er som den præste Røst,
Det er som den moden Bragt,
Den rigt, der færdt og se l'lyst,
Lykkes for det Tomme Flugt!
G. H. Andersen.

TIL JULIE.

En gammel Bog i nye Klæder
Jeg bringer dig; thi Sangens Røst
Har længe ligget som i Kjeder,
En Fange i mit tause Bryst.
Men snart, jeg haaber, skal den sjunge,
Gjenfødt i Digterkildens Elv;
Og da — det Gamle og det Unge
Tilhører dig jo, som jeg selv!

I December 1857.

Din C.

Chr. Winthers tyske Digtning »Judith« med dansk Oversættelse af H. P. Holst, Kbh. 1837, findes i et Dedikationseksemplar fra Oversætteren til den senere Professor Chr. Agerskov, dateret 9. November 1837.

Af *H. C. Andersen* indeholder Samlingen omtrent 50 Bind. Heriblandt er flere sjældne Udgaver af Eventyrene, saaledes »Nye Eventyr« I-II, Kbh. 1845-48, der bl. a. indeholder Originaltrykkene af »Den grimme Ælling«, »Snedronningen«, »Hyrdinden og Skorstensfejeren« og »Historien om en Moder«, og »Eventyr med 125 Illustrationer efter Originaltegninger af V. Pedersen«, Kbh. 1850, den første samlede Udgave af Eventyrene og den første danske Udgave med Vilh. Pedersens Illustrationer. Den sidstnævnte Bog er indbundet i et samtidigt Helbind med Billede i Guldtryk efter Tegning af Vilh. Pedersen. Af »Nye Eventyr og Historier« findes flere af de originale Samlinger, alle i de gamle Kartonnager eller Omslag med Tegninger af Vilh. Pedersen, og af Tre-Binds-Udgaven 1870-74 med Frølichs Illustrationer et smukt Eksemplar, indbundet i de originale, af Anker Lund kom-

ponerede Bind. Blandt de øvrige Bøger af H. C. Andersen skal fremhæves den meget sjældne »Genfærdet ved Palnatokes Grav«, udgivet allerede 1827 under Pseudonymet William Chr. Walter, og »Phantasier og Skizzer«, Kbh. 1831, hvori Forfatteren har skrevet følgende Dedikationsvers til Komponisten George Gerson:

TIL

TONEKUNSTNEREN GERSON.

Du smælted tidt mit Bryst med Melodie,
I Strængene jeg følte Livet brænde;
Mit Hjertes Sang fremsteeg som Poesie,
Og Du vil atter Tonerne gjenkjende!

venskabeligst

Forfatteren.

Originaludgaven af »Improvvisatoren« fra 1835 har haandskrevet Dedikation til »Digteren H. Hertz som venlig Erindring om vort Møde i Italien«, og Lystspillet »Han er ikke født«, Kbh. 1864, er dediceret til Skuespilleren, Professor Høedt med »Tak for Deres Velvillie og Omhu for dette lille Arbeide«. Endelig indeholder Samlingen H. C. Andersens egenhændige Korrektur til Fortællingen »Den gamle Kirkeklokke«, som første Gang blev trykt i »Folkekalender for Danmark« 1862.

Med H. C. Andersen har Mario Krohn afsluttet Rækken af de Forfattere, han har ønsket at have repræsenteret i sin danske Specialsamling. I den øvrige Del af hans efterladte Bogsamling, som stadig er i hans Hustrus Eje, findes adskillige Originaludgaver af senere danske Forfattere, deriblandt ogsaa flere Associationseksemplarer, men de er kommet i hans Besiddelse paa en mere tilfældig Maade, bl. a. ved Arv fra hans Fader, og nogen

egentlig Samling af nyere dansk Litteratur havde han ikke anlagt. At fortsætte Mario Krohns Værk og skabe lignende Samlinger som den her omtalte af den følgende Tids danske Litteratur vilde være en smuk Opgave for vore Bogsamlere.